

Cehaletin Daniskası

– M. Kuvancı · 01 Ekim 2011

Lise yıllarımda babam beni bir gazeteye abone yaptırmış ve bu gazetenin köşe yazılarını okumamı istemiş, zaman zaman beni bu köşe yazılarından sınav yapmıştı. Babamın bu hareketi benim okuma ve yazma yeteneğimin oluşmasında büyük etki yapmıştı.

Liseye başlayan oğluma, babamın taktiğini uygulamak için o zaman abone olduğum ve yıllarca zevkle okuduğum, bir on yıl kadar ara verdiğim gazeteyi aldım bugün bayiden. Bir inceleyeyim, eski güzelliği var mı yok mu, okunacak köşe yazarları kimlerdir kontrol edeyim diye düşündüm.

Açıkkası gazetenin 80'li yıllardaki yazar kadrosunun kalitesi yoktu. Gazete kendini çağa da pek uyarlayamamıştı; ama olsun, yine de okunurdu. Ancak gazetenin eğitim sayfasına gelip bir bölümü okuduğumda böyle cehalet olamaz, bu gazetenin okunacak yeri kalmamış deyiverdim.

Gazetede "Lügati't Uydurukça" diye bir bölüm var. Şöyle diyor bu bölümde: "Bin yıllık Türk – İslam tarihinde aşağıdaki uydurukça kelimelerin hiçbiri yoktu."

Sonra da şu tabloya yer veriyor:

Uydurukça.....	Türkçe
Aklanmak	Beraat etmek
Bağlantı	İrtibat
Cezaevi	Hapishane
Çoğunluk	Ekseriyet
Düşünür	Mütefekkir

Yukarıda Türkçe diye verilen kelimelerin tamamı (etmek fiili hariç) Arapçadır. Dildeki Arapça kelimelere karşı değilim, dinimiz İslamiyet'in etkisiyle dilimize Arapça kelimeler girmiştir ve bu gayet doğaldır; ancak bu kelimeleri Türkçe kabul edip diğerlerini uydurukça diye adlandırmak son derece yanlıştır. Hele şu ifade dil cahilliğinin zirvesidir. "Bin yıllık Türk- İslam tarihinde aşağıdaki uydurukça kelimelerin hiçbiri yoktu."

Demezler mi adama bin yıllık Türk İslam tarihinde gazete kelimesi de yoktu, telefon, televizyon, daktilo, salata, limon... kelimeleri de yoktu. Faks ya da belgegeçer sözcükleri de yoktu. Fransızca Finans sözcüğü de yoktu dilimizde, şunun şurasında bu kelimeyi kullandığımız yüz yıl ya vardır ya yoktur.

Dilde öz Türkçe diye eski sözcükleri tasfiye etmeye çalışanların cehaleti kadar Arapça kökenli her sözcüğe Türkçe sanarak can simidi gibi sarılanların acziyeti de kızdırır beni.

Dil, yaşıyan bir varlık olarak tanımlanır ve her dilin başka dillerden sözcük alması en doğal şeydir. Hatta dil bilimi okuyanlar bilirler, denir ki "Başka dillerden etkilenmeyen, kelime almayan dil, ancak ilkel kabile dilidir.". Doğrudur, yüzyıllarca iç içe yaşadığımız Rumlardan da Ermenilerden de Araplardan da kelimeler almışız. Bunları kendi söyleyişimize uydurmuş, yeniden şekillendirmişiz ve artık bizim yapmışız.

Bu arada dil sürekli kendini yenilemiş, dile yeni sözcükler girmiştir. Israrla eskiyi savunmanın ve yeni olan her şeye karşı çıkmanın da bir anlamı yok. Bana göre Cezaevi kelimesi hapisane sözcüğünden daha Türkçedir. Çünkü hapisane birleşik kelimesinde "hapis" Arapçayken "hane" Farsçadır ve ikisi de bana ait değildir; ama "ceza" Arapçayken "evi" Türkçedir.

Hep şunu savunmuşumdur: Türkçemiz ne çektiyse iki yobaz gruptan çekmiştir. Biri Arapça-Farsça kelimeleri Türkçe sanarak, hatta daha da ileri gidip bu kelimeleri savunmanın dindarlık, Müslümanlık olduğunu düşünen cahillerdir. Diğer de Arapça ve Farsça her türlü kelimeyi laikliğin temeline konulmuş bomba sanıp bu sözcükleri dilden nasıl atarız diye bir yerlerini yırtan, abuk subuk kelimelerle modern olduğunu sanan cehalet ordusudur.

Gördüm ki bu gazete de aynısını yapıyor. Okumama gerek yok. Hele oğlumun okumasına hiç gerek yok.